

гирлянди от бъз за предотвратяване нарушения на Седмата заповед⁶⁴, то в този случай бъзът, най-малкото, не предизвиква очаквания ефект. „Quasi! Creadt Judæus Apella!“

Трябва да се спомене, че според циганската магия на следващата сутрин парчето плат с бъзовата кора трябва да се хвърли в най-близкия поток. За лечение на зъбобол циганите в Трансилвания увиват камък с ечемичена сламка и го хвърлят в поток с думите:

„Oh dukh ándre m're dándá,
Tu ná báres cingerá!
Ná ává kiyá mánge,
Mire tuy ná hin kere!
Tut ñikáná me kámán,
Ac tu mánge pál páčá;
Káná e pçus yárpakri
Avel tele páñori!“

„О, болка в моите зъби,
стига грижи ми носи!
При мен недей се връща,
устата ми не ти е къща.
Не те долюбвам аз съвсем,
стой по-далече ти от мен!
Таз сламка, в ручея щом влезе,
ти от водата веч' да не излезеш!“

Сlamkata още от древността е символ на празнотата, безплодието и смъртта и очевидно циганите я използват в същия смисъл или в смисъл, който са извлекли от някои традиции, свързани с нея. В Германия един престорен или безплоден брак се означава с термините Strohwittwer и Strohwittwe⁶⁵. Още от стари времена във Франция пречупването на сламка символизирало развалянето на спогодба с някой, който не се ползвал с уважение. Така през 922 г., когато феодалите на Шарл Провостоватия го детронирали, те пречутили носените от тях сламки (Шарлот дьо ла Тур, „Символика на цветята“).

Все пак в сламките има нещо. Ако жена сложи сламки на масата при пълнолуние на отворен прозорец, особено в съботната нощ и повтори:

„Сlamка дръпни, гарван, гракни,
чрез мен живот сега вдъхни!“,

⁶⁴ „Не прелюбодействувай!“ – б. пр.

⁶⁵ Сламен вдовец и сламена вдовица (нем.) – б. пр.